

Misijonár.

Zamorčke išče misijonár,
k nebeški sreči deco kliče:
»Moj Bog! Jaz ljubim vsako stvar,
a zlasti bedne otročiče.«

Glej, vrste že otrôk klečé,
z vodó jih misijonár obliva,
da milost pride jim v srce,
da duša bo za večnost živa.

Hvaležna solza mu privre:
»O, čudapolna božja dela,
obrazki še so črni, še,
a duša jim je snežnobela!«

Prevzema srca blažen žar —
in lilije so zacvetele...
Kak ljubi srečni misijonár
obrazke črne, duše bele!

Jaz često pa si dém v solzah:
»Obrazi beli, duše črne,
zaman svarila in prošnje —
od greha nič jih ne odvrne...«

O. E. B.

